

ŐK A MI BÚSZKESÉGEINK...

Miért kapott élüzem jelvényt három szegedi üzem

A Szakszervezeti Tanács termelési osztálya által kiadott munkaverseny jelentés szerint a munkaverseny országosan túljutott az előbbi jelentésben említett mélypontra. A legutóbbi eredmények jelentős javulást mutatnak az előbbi hónapokhoz képest.

Szegeden is ugyanez a helyzet. A Szakszervezeti Tanács jubiláris kongresszusára tett felajánlások, azok teljesítése, a brigádmozgalmak nagyban előrelendítette a termelést. Erre

az időpontra értek meg több üzem régebbi erőfeszítéseinek gyümölcsei is.

Az országos munkaversenyek kiértékelése során három élüzem jelvényt Szegednek jutott. A Közüti Tiszahid építői immár másodszor kapták meg. A Lippai gőzfűrészüzem, a DEMA cipőgyár először.

Nézzük meg, miért kapták meg ezek az üzemek a legjobb magyar üzemeknek járó kitüntetést?

Az öthónapos részlettervüket abban a hónapban

227 százalékra

teljesítették. A termelési értékük megduplázódott. Energiafogyasztásuk, önköltségük, selejtjük rohamosan csökkent.

— Ez az eredmény nem jelent valami kiugrást — mondja Lehák elvtárs, a vállalatvezető.

Kisebbségi eltereléssel, folyamatosan tarthatjuk a termelési szintet. Csak a nyersanyagellátást kell megszervezni hozzá.

Ilyen munka természetesen nem maradhat megfelelő értékelés és visszhang nélkül. Ezért kerül a Lippai-üzem kapujára, a Tiszáról jött szélben szüntelenül csattogó piros és nemzetiszínű lobogó közé az élüzem jelvény...

A DEMA Cipőgyár

Keménypaprtól kivágott, nagy ólaga ezüstcsillag közepébe festette a szakszervezeti jelvényt Vitman József elvtárs, a DEMA-cipőgyár egyik szobájában. A jelvény láncát még szépen ki is aranyozta, hadd csillogjon rajta a napfény a vasárnapi felvonuláson. Mert a DEMA dolgozói ezzel a jelvénnel, az élüzem jelvénnel vonultak fel a nagy szocialista forradalom évfordulójának szegedi ünnepségein. Büszkén, de főként öntudatosan lépkedtek a jelvény mögött és szinte szerették volna belekiállni a hűvösödő őszi világba: Élüzem lettünk!

*

— Különösen az államosítás óta szinte szemlátomást emelkedett a termelésünk — mondja boldog mosollyal Tóth Béla elvtárs, a DEMA igazgatója.

A háború előtti termelésünk napi 250 pár cipő volt, az idén szeptemberben pedig már napi 477 pár. Ez a szám továbbra is növekszik. A szeptember havi termelés 7225 pár készáru volt, októberben pedig 9950-et értünk el ugyanakkora munkásszámmal.

— Élüzem elsősorban mégsem a mennyiségi termelés következtében lettünk, — magyarázza az üzem tervmegbizottja és versenytitkára: Bánffy Károly elvtárs, aki maga is megkapta a kiváló munkás jelvényt.

Az önköltségcsökkentés és a minőségjavítás

terén ért el a DEMA szép eredményeket. Az ezer forint termelési értékre eső rezsink 16,7 százalékkal csökkent, az egy munkaóra eső termelési érték pedig 26,3 százalékkal emelkedett az öthónapos részletterv keretében. Csökkent ugyanakkor az ezer forint eső energiaérték 18,5, az anyagérték pedig 8,9 százalékkal.

Mindezek az adatok azt mutatják, hogy a DEMA dolgozói valóban magukénak érzik az üzemet, mert csak öntudatos munkások érhetnek el ilyen eredményeket.

— Dolgozónk közül többen résztvesznek a háromhónapos és egyhónapos pártiskolán, szakszervezeti és pártsemináriumokon, — halljuk Pusztai Andor elvtárs UB. elnöktől, az MDP üzemi párttitkártól. Ezek az alkalmak és a rendszeres pártnapok adnak mind nagyobb és nagyobb öntudatot, munkakedvet.

Az elért eredményekben a fizikai dolgozóknak és az irodai dolgozóknak egyaránt részük van.

A tisztviselői kar

kitüntető oklevelet kapott a szakszervezeti tanácstól a munkaversenyben kiemelkedő teljesítményeiért.

Az irodaszobákban gyorsan csattognak most is az írógép billentyűi, serényen kattog a számológép és sűrű számoszlopokkal teli papiroszettek borcsát ki magából. Ugyanakkor a nagy munkatermekben szorgos, szakértő kezek végzik a munkát: készül a cipő...

Az első nagyteremben a szabások dolgoznak. Barna, fekete, sárgás bőrből szabják a felsőrészeket valót és közben gondosan ügyelnek, hogy minél gazdaságosabban használják ki

x Gyermekágyapaplanok mélyen leszállított áron kiadásra tartanak, amíg a készlet tart Soós-nál, Deák Ferenc-utca 2.

az anyagot, minél kevesebb bőr menjen hulladékba.

A cserkelők és bukkolók

dolgoznak a következő teremben, amint szaknyelven hívják azokat, akik ügyesen lesimitják finomítják, behajlítják a kivágott bőrt széléit. Tűzik, ragasztják, bélelik ezután a kivágott formákat.

— Huszonöt cipőfejet is felragasztok óránként, — mondja egy fiatalasszony: Geich Nándorné. — Azelőtt nem siettünk ennyire, — teszi hozzá — de most tudjuk, hogy magunknak termelünk. Különösen amióta élüzem lettünk.

A harmadik teremben nagy zuhogással hullik le a vágógép kése, amely a talpbőröket szabja ki. Itt döntően fontos az anyaggazdálkodás, takarékoskodás.

A „háromkezü munkások”

dolgoznak a negyedik teremben, az „előhúzó”-ban. Két kézzel kaptafára húzzák a felsőrést s mivel valójában azért mégsincs harmadik kezük, így hát a szájukkal pótolják a hiányt. Cukorszórhoz hasonló dobozt emel a szája felé időnként Kovács József, meg Rózsahegy István elvtárs és jót húz belőle, mintha inna. A dobozban szögek vannak s abból zúdul a szája felé. A kaptafára húzás közben harapófogójával szedegeti aztán ki onnan és úgy szögeli össze a felsőrészeket, óránként 17–18 párat is.

Tőlük kerül a bőr a cikkológéphez, a fahúzó-géphez. Nagy István elvtárs a főbizalmi 1909-ben tanulta ki ezt a mesterséget és olyan jól végzi ma is, hogy ezer forintos jutalomban részesítette a szakszervezet.

Mintha az óriáskerék kicsinyített mását látnánk, olyan kör alakú gépnél dolgozik Bozók Ferenc elvtárs UB. alelnök. A gépen köröskörül cipőfelsőrészek állnak és ezekre préseli, ragasztja rá a talpukat.

Kész a cipő

— gondolhatnánk ezután, hogy már együtt van a teteje a talpával, de meglepőde csalódunk. Sok kézen megy még keresztül, tisztítják, fényezik, a talpát festik s a legvégén valóban az utolsó simításokat végzik rajta, amikor minden ráragadt kis piszkot is letörölgetnek, lesimitanak róla.

Igy kerül végül dobozba puha, finom selyempapír közé a sok-sokfajta izléses cipő, hogy messze Angliában is, — ahova legnagyobb részét exportálják — vigan koppanjon viselője lábán, mintha mondaná: »Kipkop élüzemből jöttem, — kipkop élüzemből születtem...» (N. L., L. Z.)

A Pártmunkás

november 10-i számának főhelyén Sztálin elvtársnak a berlini helyzettel kapcsolatos nyilatkozatát közli. A nagy októberi forradalom évfordulójára Horváth Márton irt cikket. Szőnyi Tibor a felülvizsgálatok eddigi tapasztalatairól számol be. Részletesen kielemezi a felülvizsgáló bizottságok eddigi munkáját Szőnyi elvtárs. A Politikai Bizottság határozatával kapcsolatban a szüntelen politikai felvilágosító munka szükségességére mutat rá Kende István. Apró Antal a szakszervezeti kongresszust értékeli ki. A termelési értékeket tanulságait, a téli szabadművelődési munka feladatait ismerteti továbbá a Pártmunkás. A pártmunkában kitűnt elvtársak munkájának ismeretése, a pártmunkás üzenetek teszik igen változatosá ez a számot. Ez a szám is bizonyítja, hogy a Pártmunkás lap feltétlenül szükséges a mozgásban gyakorlati munkát folytató elvtársak számára.

Ma kezdődik a szegedi orvosok továbbképző tanfolyama

Az orvosszakszervezet szegedi csoportja a szakmai továbbképzés szempontjából rendkívül jelentős tanfolyamot rendez. A továbbképző előadásokat sorozatosan novemberben és decemberben tartják. A kiadott részletes program szerint november 9 és december 21 között négy előadáson a legismertebb szegedi orvosok tartanak előadást egy-egy különleges orvosi problémáról.

Az orvosi továbbképző tanfolyamot ünnepélyes keretek közt ma, november 9-én nyitják meg a Központi Egyetem dísztermében. Az első előadásokat ugyanakkor dr. Hetényi és dr. Huszák egyetemi tanárok tartják meg.

Tíz díszoklevél a kirakaid szitési verseny résztvevőinek

A Nagy Októberi Szocialista Forradalom évfordulóját a szegedi kiskereskedők kirakatdíszítési versenyyel ünnepelték meg. Az izlésesen díszített, a forradalom jelentőségét kidomborítani igyekvő, este kivilágított kirakatok nagyban hozzájárultak a város ünnepi hangulatának emeléséhez. A bírálatbizottság döntése alapján tíz kiskereskedő, illetve cég a szegedi Nemzeti Bizottság díszoklevelét kapja. Ezek: Szukits László, Szigeti Jenő, Bartos Lipót (könyvkereskedések), a Konzum, a Munkásszövetkezet, a Haas Fülöp cég, a Traub és Társa cég, a Kende cég, az Izsák cég és a Dózsa Pál cég. A KISOSZ elismerő oklevelét a következők kapják: a Tisza Áruháza, a Tisza Lajos-körúti Hanygya-fiók, a Blau Divatcsarnok, a Deutsch rádióállomás, a Szent István könyvkereskedés, a Hájós könyvkereskedés, a Drucker-féle ékszerüzlet, a Wagner, a Déry Ede, a Pálfi Gábor és a Bakonyi cég.

x A férfiszabó szakosztály ma este 6 órakor fontos ügyben gyűlést tart. Vezetőség.

A hét nagy szenzációja! A Szibériai rapszódia

Az orosz filmgyártás kimagasló alkotása. Végig színes film. Csütörtöktől a Korzó Moziban.

A közuti Tiszahid

A Tisza partján Szeged felé ballagó utasok közül mindenki elgyönyörködik az élebe bukkanó városképben. A novemberi égbolt tompacszürke háttérben a csövek, kalapok víztorony, a csipkés városháza, a fényes, égre meredő két dómtorony, a klinikák épületsora, a sok karsu gyárkémény ülán rajzolódik ki. Az utolsó simításokat váró Tiszahid a folyó éjszakánként már sejteltetesen gőzölgő tükre felett keskeny vörös pántként ívelődik keresztül. A hid újjonog vörös miniumszíne az új világot jelképezi a püspöklilla szegedi városképben...

A vasas megtarította szavát

A hid építői szeptemberben, októberben is komolyan dolgoztak. A vasszerkezet építői, a MÁVAG vasasok a munkásság nagy ünnepe, a jubiláris szakszervezeti kongresszus előtt kemény fogadalmat tettek, hogy a vasszerkezetet október elejére befejezik.

Erre az időszakra esett a hid modernizálásának, a két pompás ívnek beillesztése, összeszerelése, összeszögegetése.

Ugyanezért kellett megvalósítani az országban egyedülálló műszaki feladatot, az ívek szétfeszítését és az egész hid végleges megmerevítését.

Lippai gőzfűrészüzem

A Tiszaparton lévő Lippai gőzfűrészüzemet a Lippai család tagjai évtizedeken át mulatság poliként szippolyozták. Ezenbe hatalmas összegeket szedtek a vállalatból, mindenben beruházásokra, felújításokra egy fillért sem fordítottak.

— Hozzatok hazulról ást — mondogatta munkásaiknak az öreg Lippai, ha történetesen valami földmunka akadt a téren. Ő maga egy ást sem szerzett be.

Az ilyen gazdálkodás következtében az adósságok, köztartozások feldőléssel fenyegették az üzem pénzügyi egyensúlyát. — Istenem, csak egyszer megszabadulha tőlük az adósságtól, — beszélte Lippai, a »dinasztia« feje. Az üzem rentábilissá tette érdekében azonban senki még egy szálal sem rakott keresztre.

Ilyen körülmények között jött az üzem államosítása.

140.— forintot

talált a vállalat pénztárában Lehák, a kérgeskezű vállalatvezető. Lehák azonban nem ijedt meg a nehézségektől, elszántan kezdett neki a munkának. Munkástársait összehívta és megbeszélte a tennivalókat.

Az üzemet teljesen átszerve-

ték. A gépeket, körfűrészeket modernizálták, golyóscsapágyakkal látták el. A termelőképeség az üzemnek ezzel 50–60 százalékkal növekedett. A legszigorúbb takarékoságot vezették be pénzügyi vonalon. A nyersanyagot megbecsülték, még a selejtet és a fűrészport is eladták.

A munkások

a kezdeti eredményeket látva méginkább segítettek a vállalatnak. Hetente tartottak megbeszéléseket. Ezen újabb és újabb ötletek, javaslatok merültek fel.

Az üzemi pártszervezet is, ahol csak lehetett, segített. Lehák, a vállalatvezető, Daróczi a fűrészmeister, Tarabáné az üzemi szervezet titkára naponta meghánylák-velelték a dolgozókat. Példás együttműködés alakult ki.

Rövid felvétel

leforgása alatt az üzem rendbejött. A pénzügyi téren elünl az adósság. Ma egy fillér köztartozásuk sincs.

Az üzem három gatterrel többet termel, mint Lippaiék termeltek 1938-ban — öt gatterrel.

Olyan szépen mentek a dolgok, hogy szeptemberre a következő eredményeket érték el termelési terén.